

Successimultani **UNB**

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Manuel de Pedrolo

Un passatger desbanc interior, que interpreta com un lleu mareig, i una incredulitat embarassada el priven de fer-se preguntes, de reaccionar com cal a una situació insòlita de debò. La noia, vestida de blanc i amb una còfia que li recull els cabells, és al fons de tot de l'habitació rectangular, asseguda a la comuna, on orina. Ha parpellejat un moment, com sobtada per una presència que ell mateix troba inexplicable i que al capdavant no deu pas deixar-la tan sorpresa si ara, en fitar-lo decidida des de la clapa de sol que li vessa la finestra, a la seva guerra, matisa el brandament de cap entre admiratiu i reprovador amb un somriure quasi irònic.

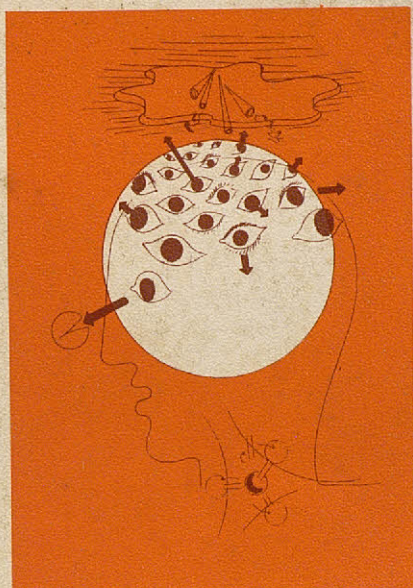
—Hola, Damià —diu sense moure's de la tassa—. Confiava que tornaries, però calia que fos aquí, ara?

—Damià? —barboteja el noi, encara no del tot recuperat, dret al costat del lavabo que completa la instal·lació de la cambra, però sense repenjar-s'hi—. Em dic Ricard Sureda. I t'asseguro que no volia...

—Damià Borràs, diuen els papers —l'interromp ella—. Els vaig trobar tots. És a dir, fins que estava a punt de néixer el teu fill... No sé si en vas escriure més.

—Quin fill? —es sobresalta—. Deu ser una confusió... No entenc res.

—Ni jo! —i ara la noiariu—. Per sort, hi vas afegir la fotografia... Però no ens entremetrem, que po-

xes un instant exposades tot i la discreció de la maniobra, i es deixa caure les faldilles—. De debò no et recordes de res?

—Jo?

Però ella ja li demana:

—Mira si hi ha algú al passadís...

Al bar de la clínica, un local ample i airejat de la planta baixa, on la noia es concedeix deu minuts de descans després d'haver parlat amb una altra infermera que la deu substituir durant la seva absència, exposa:

—Si no fos per la fotografia tindria els meus dubtes, és clar, encara que t'hagis materialitzat tot d'una. Perquè no has entrat per la porta, desenganya't. No hi podies entrar, estava tancada.

En Ricard, assegut al seu davant, es mira el got de cafè amb llet

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques

1500929177

LES EINES Literatura LAIA

A l'amic Jordi Arbonès,
la meua muller, aquest
aere Temps i, doncs, aquest
aere món
Amb l'afect. de sempre

per 80

Universitat Autònoma de Barcelona

Servei de Biblioteques

Biblioteca d'Humanitats

JORDI ARBONÈS

Donatiu